

Ög 240. Hovs kyrka.

Pl. 46.

Litteratur: A. Nordén, Skrivelse till Riksantikvarien 3/3 1947, dnr 1352/47 (ATA); G. Olson, Rapport till Riksantikvarien 16/12 1947, dnr 5599/47 (ATA).

Avbildning: G. Olson, Foto a.a. (ATA).

Stenen uttogs våren 1947 ur sitt läge på insidan av kyrkans västra gavelvägg närmast ovanför stenfoten på sydsidan om stora gången, där även de samtidigt uttagna stenarna Ög 241, 295–6 och 298–300 samt det alltjämt kvarsittande fragmentet Ög 297 sutto inmurade. Stenen är en kalkstenshäll av måtten l. 0,89 m., br. i bägge ändarna 0,76 m., tj. 0,14 m. Runornas h. 0,14 m. Ornamentiken är utförd med omsorgsfull huggning i högre relief, den ursprungliga ytan är välbevarad, runorna djupt huggna och likaledes välbevarade. — Förvaras i vapenhuset.

Inskrift:

...gpi : hualf : þ... şin : kup : hial...

»... lade denna kisthäll. Gud hjälpe ...»⁵⁵

Till läsningen: R. 1 g, punkten tydlig, medan däremot r. 13 k saknar punkt. R. 10 förefaller ej kunna ha varit annat än ett s, snedstreckat och högra staven äro helt bevarade, och av vänstra staven finns nedtill c:a 1 cm. bevarad. R. 11 är ett klart i, r. 12 ett nu förstört n, varav toppartiet och någon halv cm. av nederänden kvarstå.

Plansch 46a. Ög 240. Hovs kyrka. Foto Nordén 1947. [Vid planschen står: Frigöres!]

⁵⁵ I tolkningen har Nordén missat att återge 'sin ...' före 'Gud'.

Ög 241.⁵⁶ Hovs kyrka.⁵⁷

Pl. 46.

Litteratur: Per Magnell, En bok om Hov i Östergötland, 1943, s. 350; A. Nordén, Skrivelse till Riksantikvarien 3/3 1947, dnr 1352/47 (ATA); G. Olson, Rapport till Riksantikvarien ^{16/12} 1947, dnr 5599/47 (ATA).

Avbildning: G. Olson, Foto a.a. (ATA).

Kalkstenshällen, som varit lockhäll till en Eskilstunakista, såvida den icke varit avsedd att läggas direkt på marken, uttogs våren 1947 från samma plats i muren på sydsidan av stora gången inne i kyrkan som Ög 240. L. 0,60 m., br. i bägge ändarna 0,68 m., tj. 0,15 m. Runorna, som nästan alla äro välbevarade, ha en höjd av 0,10 m. Vacker i hög relief utarbetad ornamentik. Förvaras i vapenhuset.

Inskrift:

× keitil : lɑ...- : -una : salu ×
 5 10 15

»Ketil lade ... Tunnes(?) själ.»

Till läsningen: Stenens s-runa har samma form som grannstenens, Ög 240:s. De bägge fragmenten kunna dock ej ha tillhört samma monument, även om grytet är likartat, eftersom runorna ha olika höjd och ornamentiken ej heller överensstämmer. — Av r. 8 är en obetydlig del av bst bevarad, runan har varit **a**. Läsningen⁵⁸ 'Tunne' stödes av det förhållandet, att kvinnonamnet *Tunna* förekommer på en annan sten från Hov, Ög 77. — Har Tunne tillhört hennes familj?

Plansch 46b. Ög 241. Hovs kyrka. Foto Nordén 1947. [Vid planschen står: »Frigöres!» Jansson skriver 1947: Möjlig men för liten.]

⁵⁶ Stenen passar samman med Ög 240, se Samnordisk runtextdatabas (2014).

⁵⁷ I manuset är Ög 241 inlagd efter Ög 242–243, med anmärkningen att de ska införas i nummerordning.

⁵⁸ Bör stå Tolkningen, utgivarens anmärkning.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med reservationer. Utgåvan är ännu preliminär och kan komma att revideras. Hittar du felaktigheter är du välkommen att meddela dessa till utgivaren på nedanstående e-postadress.

Utgivare: Jan Owe

Kontakt: runor@gamlebo.se

Senast ändrad 2020-05-03